



TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta textilní



Antiutopie - dámská oděvní kolekce

Bakalářská práce

Studijní program: B3107 – Textil
Studijní obor: 3107R006 – Textilní a oděvní návrhářství
Autor práce: **Valentina Gorshkova**
Vedoucí práce: doc. ak. mal. Emilie Frydecká





TECHNICAL UNIVERSITY OF LIBEREC
Faculty of Textile Engineering ■

Dystopia - women's clothing collection

Bachelor thesis

Study programme: B3107 – Textil

Study branch: 3107R006 – Textile and Fashion Design - Textile and fashion design
(Liberec)

Author: **Valentina Gorshkova**

Supervisor: doc. ak. mal. Emilie Frydecká



ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Valentina Gorshkova**
Osobní číslo: **T14000399**
Studijní program: **B3107 Textil**
Studijní obor: **Textilní a oděvní návrhářství**
Název tématu: **Antiutopie - dámská oděvní kolekce**
Zadávací katedra: **Katedra designu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Studium literatury, zdroje inspirace pro vybrané téma.
2. Součastné přírodní zdroje, recyklace.
3. Vypracování návrhových kreseb.
4. Výběr materiálů, jejich zkoušky.
5. Realizace dámské oděvní kolekce.
6. Fotodokumentace.

Rozsah grafických prací:

Rozsah pracovní zprávy: 25

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná

Seznam odborné literatury:

HLAVÁČKOVÁ, Konstantina. Vně a uvnitř. Praha: UPM v spolupráci s Arbor vitae, 2014. ISBN: 97880-7101146-0

BAUDOT, François. Móda století. Praha: Ikar, 2001. ISBN 80-7202-943-6

BURGESS, Anthony. Mechanický pomeranč. Praha: Euromedia, 2005. ISBN 80-86938-28-X

ROTHOVÁ, Veronica. Divergence. Praha: CooBoo, 2010. ISBN 978-80-7447-125-4

COLLINSOVÁ, Suzanne. Hunger games: Aréna smrti. Praha: Fragment, 2010. ISBN 978-80-253-1012-0

Vedoucí bakalářské práce: doc. ak. mal. Emilie Frydecká

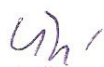
Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: 5. října 2017

Termín odevzdání bakalářské práce: 4. května 2018


Ing. Jana Drašarová, Ph.D.
děkanka




Ing. Renata Štorová, CSc.
vedoucí katedry

V Liberci dne 28. března 2018

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum: 03.05.2018

Podpis:



Anotace

Má bakalářská práce je inspirována žánrem literatury a filmu, který se nazývá antiutopie. Jedná se o nejistotu budoucnosti, o tom, že zdroje planety nejsou nekonečné a že bychom je měli šetřit. Důležité je hledat nové způsoby, jak zachránit náš svět. Ze strany designera oblečení to může být jen malá kapka v oceánu, ale co když je oceán velkým množstvím kapek? [1]

V této práci budu hovořit o běžném způsobu recyklování tkanin, a také o alternativním způsobu – uprecyklování, který posloužil jako základní princip vypracování celé oděvní kolekce.

Klíčová slova

Antiutopie, nejistota, budoucnost, přírodní zdroje, recyklace, uprecyklace, ženský oděv

Abstract

This work was inspired by literature and film genre dystopia. It is about uncertainty of future, it is also about that, the nature's sources are not unlimited, and we must save them. Finding new ways how to save our world. From the fashion designer point of view It can be only a drop in ocean but isn't ocean only huge number of this drops? [1] In work there is being debated about ordinary ways of recycling fabrics and about alternative way - uprecycling, which has been used like basic principle for whole fashion collection.

Key words

Dystopie, uncertainty, future, natural resources, recycling, uprecycling, women's clothing

Poděkování

V první řadě bych chtěla poděkovat paní doc. Ak. mal. Emilie Frydecké, vedoucí mé bakalářské práce za odborné vedení práce, skvělé a moudré rady, snahu mi pomoci a především trpělivost.

Poté bych ráda poděkovala panu Bc. Ondřeji Ludínovi, který mi velkou měrou přispěl k vypracování mé kolekce.

Mé díky patří také modelce Yekaterine Mironenko, která všechny ty roky sloužila jako má modelka a byla odvážná realizovat mé nápady.

A v neposlední řadě chci poděkovat své rodině, hlavně mámě a přítelovi za nekonečnou trpělivost a obrovskou podporu.

Obsah

1	Úvod.....	8
2	Inspirace: Antiutopie.....	9
	2.1 Co to je antiutopie.....	9
	2.2 Proč antiutopie posloužila jako inspirace pro kolekci oblečení.....	9
3	Současné přírodní zdroje: globální environmentální problémy a jejich možné důsledky....	11
	3.1 Zásadní problémy.....	11
4	Recyklace.....	13
	4.1 Recyklace textílie.....	14
	4.1.1 Způsoby recyklace textílie.....	14
	4.1.2 Alternativní způsoby: Uprecyklace.....	16
5	Vypracování práce.....	19
	5.1 Výběr materiálů.....	19
	5.1.1 Bavlna.....	19
	5.1.2 Denim.....	19
	5.1.3 Polikotton.....	20
	5.2 Realizace a popis jednotlivých modelů.....	20
	5.3 Fotodokumentace.....	37
6	Závěr.....	51
7	Použité zdroje.....	52

1 Úvod

V současné době je textilní průmysl natolik rozvinutý, že napomáhá k existenci mnoha druhů tkanin. Velký počet vědců se snaží o zlepšení jejich vlastností, díky této snaze o zlepšení vznikají nové pojmy, jako jsou např. nanotechnologie a nanomateriály. Designéři a módní návrháři vytvářejí nové a nové kombinace a varianty oděvů. Svět se stává přeplněný, a lidé si přestávají vážit toho, co mají.

Přemýšleli jste někdy nad tím, co by se stalo, kdyby vše, co je kolem nás, náš klasický známý příběh života od základů změnil? Kdyby věci, na které tak spoléháme, zmizely z našeho života? Dary, které nám příroda a celá naše planeta dává, využíváme až přespříliš. Ale co když doopravdy nastane čas, kdy vše zmizí? Co kdyby lidé natolik vyčerpaly zdroje naší planety, že by nebylo možné je zpátky naplnit? Přírodní zdroje naší planety nejsou neomezené. V dnešní době je to jeden z mnoha velkých problémů.

Právě díky tomuto problému jsem se rozhodla ve své bakalářské práci popřemýšlet o tématu recyklace tkanin.

2 Inspirace: Antiutopie

Název práce je spojován se zvláštním pojmem Antiutopie. Možnost toho, že náš svět opravdu může vypadat jako představy autorů sci-fi románů, nebo fantastických filmů mě inspirovala k vytvoření kolekce oblečení. Ve spoustě těchto románů a filmů jsou případy, kdy pro nás nejsou dostupné běžné přírodní zdroje, ku příkladu čistá voda. Tyto romány a filmy o světě, ve kterém převládají negativní rozvojové tendence, se řadí právě k těm antiutopickým.

2.1 Co je to antiutopie?

Antiutopie je žánr sci-fi literatury, jejíž společnost je často popsána v knižní podobě. Samotný děj se většinou odehrává v budoucnosti. Pro antiutopie jsou charakteristické přítomnostní dehumanizace, totalitní režim a ekologické katastrofy. Antiutopie, nebo také dystopia je často používána k tomu, aby se upozornilo na skutečné problémy v oblasti životního prostředí, politiky, ekonomiky, náboženství, techniky, atd. Autoři tohoto žánru nám zobrazují budoucnost, kde vývoj lidstva došel k negativním výsledkům. Je absolutním protikladem utopie. Utopie je tedy žánr, ve kterém je vytvořen dokonalý model světa, podle názoru autora.

V antiutopii se ukazuje, že pokusy o vytvoření ideální společnosti (utopie), nebo snaha se dostat k nejkrásnějším ideálům, vytvoření "spravedlivého míru" vedou ke katastrofickým následkům.[2]

2.2 Proč antiutopie posloužila jako inspirace pro kolekci oblečení

Při pohledu na náš současný svět docházíme ke zjištění, že vlastně není vůbec dokonalý. Dokonalé věci totiž neexistují. Možná ano, akorát je to něco vymyšleného, něco jako etalon, o který se spousta lidí pokoušela. V podstatě celá lidská současnost je v nějakém směru antiutopická. Není ale prozatím tak výrazná, jak to můžeme vidět v sci-fi románech a filmech.

Náš svět je v moderní době obdoba antiutopie, to si musíme přiznat. Obavy autorů románů-antiutopií jsou schopni zranit city moderním čtenářům jen proto, že čtenáři poznávají v jejich dílech okolní realitu; a co je ještě horší: tendenci jejího vlastního vývoje.

Filmy-Antiutopií nám ukazují naši budoucnost na tomto světě, který nám nepříjde vůbec reálný. A co když ano? Co když je taková realita možná? Lidé si neváží zdrojů naší planety. Stále čerpáme obrovské množství ze zdrojů, které nelze lehce naplnit zpět. Co když zmizí ropa, jako ve filmu „Šílený Max“ a všude budou pouště a čistá voda se stane drahocným pokladem. A co

teprve film “Vodní svět”? Lidé nebudou mít ani půdu pod nohama a kolem bude jen slaná, skoro nepoužitelná voda. Skleníkový efekt je reálným problémem současnosti. Např. animovaný film „VALL-I“, kde lidé dokonce opustili planetu, protože byla natolik nevhodná pro lidskou existenci a na celé planetě zůstala jenom jediná rostlinka, kterou se robot Valli-i snažil zachránit. Jedná se jen o dětský film, ale jestli lidstvo nevymyslí alternativní způsoby šetření přírodních zdrojů, tak je takováto realita zcela možná.

Vesmír je nekonečný a nikdo neví, jak bude zítra, natož za tisíce let.

Nejen tato myšlenka o naší lidské budoucnosti, o té neurčitosti a nejistotě mě inspirovala k tomu, abych udělala takovouto kolekci.

Proč si nezačít vážit toho, co teď máme? Začít šetřit přírodní zdroje, nebo se naučit recyklovat? Snažit se nacházet více a více alternativních cest šetření naší planety.

Z mé strany designera nabízím alternativní způsob recyklování tkanin z přírodních materiálů. Kolekce je vytvořena pomocí recyklace starých kusů oblečení: džín a košil, které byly zakoupeny v second handu.

Proč uvádím že je způsob recyklování alternativní? Protože prozatím není tento druh cesty zcela běžný. Nedělá se z toho „velká moda“, ani na trhu není tolik nabídek tohoto směru, ale i přesto to není žádná inovace, nic nového nevymýšlím. Pouze chci nabídnout vlastní návrh a vyrazit názor na tento problém ze strany mody a designu. Někomu se to může zdát zbytečné, že v žádném případě nepomůžu v šetření přírodních zdrojů a řešení problémů ohledně ekologie planety, ale já si přece jen myslím, že když nás bude víc, zvládneme něco dokázat. Každý musí pracovat s tím, co umí a přemýšlet, zda nemůže udělat pro lidstvo něco i sám. Jak píše David Mitchell ve své knize „Atlas mraků“ – možná je to jenom jediná kapka v obrovském oceánu, ale co je oceán jiného, než velké množství kapek? [1]

Základní myšlenkou mých návrhu je neurčitost budoucna. Nejistota, která je založena na tom, na co jsme zvyklí, na nějaký určitý řád a správnost.

Tuto myšlenku chci vyjádřit tím, že každý jednotlivý kus oblečení je buď symetrický, nebo má nějakou pravidelnost, jako naše současnost, která je pro nás známá, správná a obvyklá. Ale i přesto každý kus oblečení obsahuje určité protesta. Například neopracované kraje, švy ven, trčící nitě. V podstatě to, co přidává zmatek a chaos k celkovému vjemu, jako vyjádření neznámé budoucnosti. To samé se týká i výběru materiálů. Kdybychom provedli paralelu: vyžehlené, hladké, klidných a měkkých barev - košile a tvrdší džíny, šortky a bunda nasycených barev, těžké a hmotné svým opracováním- představují dva světy. Ten současný svět, který je klidný, mírný, a ten budoucí svět, od něhož ani nevíme, co očekávat, sta nevědomost nás tlačí, je „těžká“. Každá kombinace jednotlivých kusů oblečení je jedna z mnoha variant rozvoje od současnosti k budoucnosti. Je to jenom malý příběh o tom, jak se náš svět může vyvinout.

3 Současné přírodní zdroje: globální environmentální problémy a jejich možné důsledky

Jedním z aktuálních problémů se stává znečištění životního prostředí. Především objem průmyslové a zemědělské výroby, jakožto potřeba k technické výbavě lidstva. V raných fázích vývoje člověka byl tento problém zanedbatelně malý, nicméně s rozvojem společnosti a růstem výrobních sil se situace začíná dramaticky měnit. XX století – jakožto století vědeckého a technického pokroku, který souvisí s novým vztahem mezi vědou, technikou a technologií. Díky tomuto pokroku se enormně zvýšil vliv společnosti na přírodu. Před lidstvem teď stojí celá řada nových, velmi vážných problémů, kde stojí na prvním místě samotná ekologie.

Při výrobě daného výrobku je využito pouze 1-2% přírodního zdroje. Zbytek následně putuje do odpadu, který není od přírody nijak oddělen. V souvislosti s těmito a dalšími lidskými činnostmi ve vztahu k životnímu prostředí, existuje celá řada současných globálních problémů v oblasti životního prostředí. Existuje mnoho otázek ohledně důvodů proč se tyto problémy vyskytují a k jakým důsledkům to může vést. Avšak se stále snažíme těmto aspektům zabránit v rámci globálního měřítka. V současné době XXI století lze nalézt spoustu globálních problémů životního prostředí, mezi které se řadí poškození ozonové vrstvy, kyselá dešť, změny klimatu, který je znám jako tzv. "skleníkový efekt" a další. Všechny tyto problémy jsou zapříčiněny sobeckými lidskými cíly - získat od přírody vše pro svou existenci a přínos.

3.1 Zásadní problémy

Je nám známo, že znečištění ovzduší je především důsledek průmyslu, dopravy a tak dále, díky kterým se každoročně uvolní do ovzduší více než miliarda pevných a plyných částic. Mezi současné hlavní znečišťovatele atmosféry jsou kysličník uhelnatý a oxid siřičitý. Ale samozřejmě nemůžeme opomenout freony. Většina vědců věří, že právě freony vedou ke vzniku tzv. ozónových děr v atmosféře. Freony se široce využívají v průmyslu a domácnosti. Je známo, že atmosférický ozón vzniká v důsledku složitých fotochemických reakcí pod vlivem ultrafialového záření ze slunce. I když je jeho obsah nízký, jeho důležitost pro biosféru je obrovská. Ozón absorbuje UV záření a chrání veškerý život na Zemi před zničením. Freony, které padají do atmosféry se díky působením slunečního světla rozpadají na řady sloučenin, ze kterých právě chlorný oxid nejintenzivněji ničí ozon. Déšť je dar z nebes ale v některých částech světa se déšť proměnil na vážnou hrozbu. Vznikl složitý problém v řešení kyselého deště, na který poprvé na mezinárodní úrovni upozornilo Švédsko na konferenci OSN o životním prostředí. Od té doby se stal jedním z hlavních ekologických problémů, kterým musí lidstvo čelit. Kyselá dešť negativně působí na vodní ekosystémy, ničejí lesní porosty a zemědělské plodiny. V posledních letech došlo ke změně rovnováhy dusíku v atmosféře, jako důsledek lidské hospodářské činnosti. Mezi hlavní důvody úbytku přírůstků dusíků do atmosféry

spadá porušení půdotvorných procesů na velkých plochách, například v západní Sibiři. Nicméně, vzhledem k obrovskému množství dusíku v atmosféře, problém v rozvaze není tak závažný, jako rozvaha kyslíku a uhlíčitého oxidu. Je známo, že přibližně před 3,5-4 miliardami let obsah kyslíku v atmosféře byl tisíckrát menší, než je nyní, protože neexistovaly žádné významné producenti kyslíku - zelené rostliny. Vitální činnost živých organismů realizuje se současným poměrem kyslíku a uhlíčitého oxidu. Přírozené procesy spotřeby uhlíčitého oxidu a spotřeby kyslíku a jejich vstupy do atmosféry jsou vyvážené. S rozvojem průmyslu a dopravy začal být kyslík ještě více potřebný v procesu spalování. Nyní je potřeba na spalování různých druhů paliv 10-25% kyslíku produkovaného zelenými rostlinami. Přírůst kyslíku v atmosféře klesá kvůli snížení lesních ploch, savan, stepí a zvýšení výskytu pouštních oblastí. Sníží se i počet výrobců kyslíku ve vodních ekosystémech, díky znečištění řek, jezer, moří a oceánů. Vědci se domnívají, že v příštích 150-180 letech může být množství kyslíku v atmosféře sníženo na 1/3 ve srovnání s jeho současným obsahem. Zvýšená spotřeba kyslíku probíhá současně se zvýšením vypouštění uhlíčitého oxidu do atmosféry. Určitý nárůst uhlíčitého oxidu má v atmosféře pozitivní vliv na produktivitu rostlin. Například nasycení vzduchu uhlíčitým oxidem zvyšuje výtěžek zeleniny, díky zesílení fotosyntetických procesů. Nicméně, celkový nárůst koncentrace CO₂ v atmosféře vede ke složitým globálním jevům. Uhlíčitý oxid volně propouští sluneční, krátkovlnné záření, ale také udržuje tepelné záření, které přichází z vytápěného zemského povrchu. Tento jev se nazývá skleníkový efekt. Spalování paliva zapříčiňuje doplňkové zahřátí v nižších vrstvách atmosféry. Tento jev je nejvíce vidět v oblasti velkých měst, kde je teplota centrálních částí o 2-4 ° C vyšší, než je průměr pro danou oblast. Zvýšení průměrné teploty spodních vrstev zemské atmosféry může způsobit tání ledovců na Antarktidě a v Grónsku, což bude zvyšovat hladinu oceánů, zaplavení nízko položených oblastí kontinentů, posílení tektonických procesů a změny klimatu. Skupina amerických vědců zjistila, že do konce století budou velká pobřežní města po celém světě pravděpodobně zaplaveny, kvůli nárůstu hladiny moře o více než půl metru. Článek vědců je publikován v časopise Proceedings of the National Academy of Sciences. Odborníci analyzovali satelitní údaje získané za posledních 25 let za účelem vytvoření klimatických modelů, které předpovídají nárůst hladiny moře. Ukázalo se, že od roku 1993 se nárůst vod Světového oceánu zrychluje o dalších 0,084 milimetrů ročně. Vzhledem k tomu, že průměrný růst se za toto období odhaduje na 2,9 milimetrů ročně, v období od roku 2005 do roku 2100 se oceán zvýší o 65 centimetrů.

[10]

Tyto informace o současném "zdraví" naší planety v podstatě dokazují pravdivost předchozích prognóz a výpočtů celosvětových vědců, a také dávají najevo to, že všechny obavy a výmysly sci-fi románů a fantaskních filmů nejsou vůbec fantaskní. Jsou pevně založeny na již současném stavu naší planety a její, zatím, negativním rozvoji.

Tato kapitola je psaná na základě zdrojů [3], [4], [5], [6], [7], [8], [9].

4 Recyklace

„Recyklace je proces nakládání s odpadem, který vede k jeho dalšímu využití. Jedná se o opětovné cyklické využití odpadů a jejich vlastností, jako druhotné suroviny ve výrobním procesu. V procesu recyklace tedy jde o opakované (cyklické) uvedení materiálu zpět do výrobního cyklu, odtud pak pochází název procesu. V tomto procesu je vždy recyklovaný materiál cíleně přetvářen ve výrobě jinak dále nepoužitelného odpadu na (druhotnou) vstupní surovinu, která je použitelná při další výrobě.”[11]

Důležitost recyklace je obrovská. Za prvé- mnohé zdroje materiálů na Zemi jsou omezené a nemohou být naplněny zpět v době srovnatelné s dobou existence lidské civilizace. Za druhé- materiály, které se dostanou do prostředí jsou obvykle zdrojem kontaminace. Za třetí- odpad a výrobky, kterým už skončil jejich životní cyklus jsou často levnějším zdrojem mnohých látek a materiálů, než přírodní zdroje. Jak se říká: “Bohatí jsou bohatý, protože raději šetří, než utrácí”. Možná toto tvrzení nemá až tak daleko od pravdy, protože podobné technologie v současné době stále neexistují. Přitom recyklace mnohých materiálů je dnes mnohem výhodnější a levnější, než jejich primární zpracování. Pro sekundární použití je potřeba třídit veškerý odpad. K tomu by musely být vytvořeny podmínky, které by mohly způsobit zájem občanů třídit odpad.



Obr.1[1]

Na obrázku 1 vidíme známý symbol - ekologický znak Möbiovy pásky, symbol recyklace. Znamení recyklace - znamená označující, že výrobek (nebo obal) vyroben z recyklovaného materiálu (Recycled), a / nebo je vhodný pro recyklaci (Recyclable).[12]

Druhy recyklace

Existuje spousta různých typů odpadu, které mohou být znovu použity. U každého druhu suroviny existuje odpovídající technologie zpracování. Objem druhotných surovin se neustále zvyšuje v zemích, kde je kladen velký důraz na ochranu životního prostředí. Legislativa požaduje po podnicích a jednotlivcích, aby vyhazovaly odpad (flexibilní obaly, lahve, kelímky, a tak dále) do speciálních kontejnerů pro jejich likvidaci.

Druhy recyklovaných materiálů:

- Makulatura
- Sklo
- Šrot
- Chemické látky
- Ropné produkty
- Elektronika
- Plasty
- Kaučuk
- Biologické materiály
- Dřevo
- Stavební materiály
- Textilní materiály

Určitě by nás zajímalo sekundární použití textilních materiálů, nebo tzv. recyklace textílie. Tato kapitola psaná na zaklade zdrojů [13].

4.1 Recyklace textílie

„Recyklace textílií je systém sloužící k racionálnímu využití odložených textílií a textilních odpadů. Získává se ze sběru, třídění a použití starých textílií a stává se novým spotřebitelem, nebo spolu s jejich textilními odpady druhotnou surovinou“. [14] Textilní recyklace je praktikována už po dlouhou dobu. Kořený má již v 18století. Před 200 lety v Anglie, tzv. hadráři, nebo-li "rag and bone men", což doslovně z angličtiny znamená „hadr a kostní muži“, kupovali, nebo sbírali staré oblečení a různé použité textílie a používali to pro různé účely. Například k prodeji do fabrik na zpracování papíru nebo výrobu příže. Italské město Prato se proslavilo díky zpracování textilních odpadů již v polovině 19. století. Anglie od začátku 19. století jako první uspořádala do systému sekundární využití textílie tím, že vlněný odpad byl použit pro výrobu příže. Dnes z celkového objemu pevných odpadů na světě připadá 5% podíl na textílie. Jedná se o značný podíl vzhledem k tomu, že za jeden den jedna osoba produkuje kolem 0,5 kg odpadu. Když se vše dostane na skládku, začíná dlouhý proces rozkládání. Přírodní vlákna se rozkládají po celá léta, uvolňuje se metan a CO₂, přičemž syntetické vlákna nadále „živí“ půdu a vodu toxickými látkami.

4.1.1 Způsoby recyklace textílie

Způsob použití	Podíl v %
Second hand a charitativní účely	40 - 60
K rozstříhání na čisticí hadry	15 - 16
K úpravě na druhotné suroviny	15 - 20
Ke spálení	do 10
Nepoužitelný materiál	do 10

Tab.1[1]

Nejběžnějším způsobem recyklace je sekundární použití textílie, nebo-li použití podle jejich primární funkce. Oblečení nebo bytové textílie se dávají do speciálních obchodů – second hand, kde se posléze znovu prodávají, a nebo se darují na charitu.

Kupříkladu Spojené státy v roce 1990 zprostředkovaly určité komunity, které organizovaly textilní recepce na okraji silnic. Jedinou podmínkou pro přijetí bylo, že oblečení musí být čisté a suché.

Zařízení pro zpracování oblečení hraje důležitou roli. V současné době se mu dostává značné popularity a k jednomu vcelku využívaných kontejnerů patří právě kontejner na textil a speciální odpadové šachty, které mají zabezpečené zavírání se snadnou manipulací.

V případě, kdy oděv nenajde svého nového majitele a neprodá se, tak je odeslán k recyklaci. K recyklaci se také odesílá nenositelný textil – většinou je to textilní odpad z výrobního procesu. Ve fabrice se materiály třídí ručně, podle typu vláken, podle stavu a podle barvy. Kupříkladu přírodní a syntetický vlákna se mohou zpracovávat různými způsoby.

Proces recyklace tkanin a pletenin z přírodních vláken

- Nasbírané textílie, které nejsou vhodné pro jejich primární funkce se seřazují podle typu vláken a barvy. Při řazení podle barvy není zapotřebí následující barvení, což šetří energii a pomáhá se vyhnout použití dalších znečišťujících látek při výrobě. V procesu se také odstraňují všelijaké doplňky (knoflíky, zipy). Používají se speciální stoly s noži.
- Posléze se textílie pere a čistí s použitím chemických prostředků.
- Na konec přichází proces rozvlákňování nebo rozmělnění. Sekundární odpad se změní na vlákna sekundárního typu, které jsou vhodné pro výrobu nových produktů. V současné době se v procesu rozvlákňování používá stlačený vzduch, pára, ultrazvuk, což značně urychluje celý proces.

Proces recyklace tkanin ze syntetických vláken

- Syntetické věci vyrobené z polyesterových vláken se rozmělnují.
- Dále se zpracují do granulí a stává se s nich polyesterové drošky.
- Následně se drošky taví a stávají se základem pro nové polyesterové tkaniny.

Existují další varianty recyklací, které nesmíme opomíjet. Jak vidíme z tab.1 15-16% materiálu ze sběru putuje na rozstříhání, jako čisticí hadry a značná část nepřesahující 10% materiálu, jde ke spálení. Existují také již nepoužitelné materiály, jejich počet z pravidla také nepřesahuje 10%. Máme ale varianty k využití nepotřebných textílií- jak adaptovat staré věci a najít jim nové využití. Jak se říká: vdechnout něčemu nový život, což znamená něco pozměnit, předělat. Šití ze zbytků materiálů a malých kousků, jak jsme si mysleli používají jen chudí lidé a babičky. Přitom jsou známy celé řady technik zpracování. Třeba patchwork, nebo-li v českém překladu slátanina, různé variace intarzie, aplikace a koláže, které se v současné době stávají populárními trendy.

Právě toto odvětví z celkové řady recyklování tkanin sama využívám při mé práci. Je zatlačeno do kouta, nepoužívá se jako běžná varianta recyklace a není o to velký zájem. Nikomu se tím nechce moc pracovat, což je dle mého názoru špatné, protože stále zůstává jako jedna z variant šetření přírodních zdrojů a životního prostředí.

Tato kapitola je psána na základě zdrojů [14], [15], [16], [17].

4.1.2 Alternativní způsoby: Uprecyklace

Existuje termín uprecyklace nebo anglicky – upcycling. Upcycling – je proces proměny starých nebo poškozených materiálů na něco užitečného a často krásného.

Recyklace vs. uprecyklace

Recyklace přebírá spotřební materiály - většinou plasty, papír, kov a sklo - a rozmělnuje je tak, aby jejich základní materiály mohly být přeměněny na nový, spotřební výrobek, často s nižší kvalitou.

Co se týká uprecyklace - předmět či věc se nerozmělnuje na surovinu. Může se to měnit - např. při předělání určité věci: například, můžete rozstříhat tričko na proužky příze - bude to stále výrobek ze stejných materiálů jako původně. Navíc je výše uvedený výrobek obvykle lepší nebo stejné kvality, jako originál.

Nebo lze rozstříhat např. dřínky na určité kousky a vytvořit z toho něco nového, bez dir, skvrn a jiných „problémů“, které dělají starou věc nepoužitelnou.

Upcycling není nový koncept. Některé z nejlepších příkladů moderního upcyclingu pocházejí již z 30. a 40. let, kdy rodiny měly velmi málo ekonomických nebo materiálních zdrojů. V tomto věku šetrnosti lidé téměř vše používaly znovu a opakovaně předělávaly věci, dokud už nebyly užitečné: pytle s krmivem se stávaly šaty, nebo staré dveře se staly novým jídelním stolem.

Spolehlivost je dnes stále trendem a velkým důvodem, proč se někteří lidé vyklubují. Jiní se těší umělecké estetičnosti s množstvím uprecyklovaných předmětů, které konkurují těm, které se nacházejí ve špičkových obchodních domech. Jedním z největších důvodů pro znovuzrození vzrušení je pozitivní dopad na životní prostředí. Položky určené pro skládku jsou zachráněny a přeměněny na něco užitečného.

Upcycling je také způsob života pro lidi v rozvojových zemích. Suroviny jsou drahé, takže lidé používají to, co najdou, aby vytvořily misky, koše, šperky a další užitečné a krásné předměty.

Snadný a jednoduchý, upcycling má pozitivní vliv na životní prostředí. Když uprecyklujete, pomáháte odstranit položky z globálního hromadění odpadu. Mimo toho se zrychluje celková recyklace. Pro standartní recyklování je potřeba velké množství vody a energie, zatímco k uprecyklování je jen potřeba vlastní tvorba a šikovné ruce. [18]

Jako příklad fylozofie záchrany přírody ze strany módy, jsou severní evropské země.

Berlín, jako jedno z center světové módy nepochybně vytváří určité trendy ve stylu a chování ve vztahu k oděvu. Doposud tento trend naznačuje ekologickou koncepci renovace šatníku. Nezahazujte starou, ale použijte ji k vytvoření nového - v Berlíně je stále větší počet ateliérů, které nešijou na míru, ale šijí staré oblečení.

V obchodě "Bis es mir mir vom Leibe fällt" (v překladu "Dokud se toho nezbavím") prodávají návrhářské oděvy od Elizabeth Prantner. Ve svém ekokonceptuálním studiu se staré kalhoty změni v elegantní sako a z halenky od babičky se stane horní část šatů.

Arianna Nicoletti, módní návrhářka a spoluzakladatelka art-recyklace v Berlíně "uprecycling fashion Berlin", tvrdí, že módní průmysl je druhým největším znečišťovatelem na světě po ropném průmyslu a že rychlá změna modních kolekcí vede k tomu, že oblečení se moc dlouho nenosí, vyhazuje se a vytváří se tím problém s hromaděním odpadu. Z tohoto důvodu se zjevila potřeba se začít věnovat art-recyklaci oblečení: aby se snížilo množství spotřeby prodloužením doby používání výrobku.

Další návrhářka Irena Niggová v uprecyklaci identifikuje dvě oblasti: zpracování, nejprve opotřebované oděvy a za druhé - odpady textilní výroby. V každém případě jde o krok směrem k environmentální bezpečnosti a udržitelnému rozvoji.

Ve většině zemí lidé často předělávají a přešívají věci - samotné nebo pomocí nějakých ateliérů. Jedná se spíše o šetření vlastních prostředků. V Berlíně se motivace posouvá k touze zachovat vzpomínky a také přidat do výroby jiné, ekologické a filosofické přístupy.

Ušetřit při uprecyklování oblečení se také nedá vždy. V Berlíně není umělecké zpracování věcí levné: jedna práce designéra se odhaduje na 180 eur a více. Základní myšlenkou je však nesnížit náklady, ale spotřebu, a zároveň s tím i zátěž na přírodu.

Arianna Nicolettiová říká, že vůči relativně vysokým nákladům na věci není environmentální podnikání ziskové: za prvé - není žádná podpora od státu, za druhé - zplacení nájmu vychází na stejnou částku jako jsou příjmy - 1800 eur za měsíc, za třetí - umělecké zpracování je velmi časově náročné, vyžaduje velké množství ruční práce a navíc je potřeba dlouhá komunikace s klientem, aby člověk pochopil, co chce.

Berlínští následovníci uprecydingu mění postoje k oděvu celého podniku. Arianna Nicolettiova a návrháři stejného myšlení - pod značkou Aluc šijí šaty z textilních odpadů, které jsou 4 krát levnější, než by byly z celých kusů tkanin. I když na první pohled nikdo nechtěl jít do zvýšené složitosti (třídění, dodací listy) a práce s nimi, tak se jeden výrobce ujal myšlenky uprecydingu.

Designéři berlínského studia KM13 se vydali cestou k vytváření nových kolekcí ze starých. Zde se sportovní oblečení změni na cokoli, dokonce se může stát večerními šatami. Podle návrhářky Frau Wagnerové se jejich partnery stali Puma, Volkswagen, Adidas, Wildlife Protection Fund. Mnoho velkých společností přemýšlí o stavu životního prostředí a chce snížit škody na životním prostředí, způsobené jejich hospodařením. [19]

S rozvojem průmyslu "fast-fashion"(rychlá móda) jsme se zcela odcizili od lidí, kteří vyrábějí naše oblečení a nevíme, jaký vliv má výroba oděvů na zdraví a životní prostředí.

V minulosti se oblečení nosilo po dlouhou dobu. Lidé jej šili a opravovali. Nyní jsou ceny za oblečení tak nízké, že jsme se začali dívat na věci, které nosíme, jako na věci na jedno použití. Svět prodá každý rok 80 miliard kusů oblečení, což je 400% prodeje před dvěma desítkami let. Móda se mění se šokující rychlostí. Pouze 10% lidí z šatníku dává charitativním prodejnám, zbytek je na skládkách nebo trzích v rozvojových zemích.

Většina oblečení na skládkách není biologicky čistá a uvolňuje skleníkový plyn. Módní průmysl je po ropném průmyslu druhým největším znečišťovatelem na světě!

Snižující se náklady na oblečení zvyšují lidské a environmentální náklady.

Čtvrt milionu indických farmářů bavlny spáchali sebevraždu v posledních 15 letech, částečně v důsledku nezaplacení dluhů na nákup geneticky modifikovaných bavlníkových semen, který byly vyvinuty firmou „Monsanto“. Děti v těchto rodinách se narodily deformované a mentálně retardované v důsledku expozice pesticidům. [20], [21], [22].

Zemědělci z bavlny ve Spojených státech trpí také, mnozí umírají na rakovinu. Bavlna je nejvíce znečištěná pesticidní plodina.[23]

Podle Greenpeace je pro výrobu jednoho páru džínů potřebné 7000 litrů vody a jednoduchá bavlněná košile potřebuje 2700 litrů. Kromě toho, hotové výrobky a materiály jsou proto často přepravovány námořní dopravou, která spotřebuje tuny pohonných hmot a znečišťují životní prostředí a navíc přispívá ke globálnímu oteplování. Z tohoto pohledu levné oblečení a rychlá móda vypadají už zcela v odlišném světě. Kromě toho mnoho textilních podniků vylívají odpady - včetně barvy a chemie, kterou použily, do řek, které to s sebou nesou až do oceánů.

Značky „rychlé módy“ obdrží obrovské zisky z využívání levné práce v cizích zemích, aniž by se zajímaly o skutečně důležité věci.

Takže, kdo skutečně zaplatí za naše oblečení reálnou cenu?

Podívejte se na film režisovaný Andrewem Morganem „Pravá cena“ ("Skutečná cena módy") o oblečení, které nosíme, o těch, kteří jej tvoří a o vlivu módního průmyslu na náš svět. Náklady na šatník se každoročně snižují, zatímco "hodnota" života a náklady na ochranu přírody a sociální ochranu se prudce zvedají.

Bez ohledu na to kde jsme se problémy s životním prostředím týkají všech. Řešení mnoha z nich spočívá v překonání obvyklého postoje ke všemu kolem nás. Začít měnit svět, nejprve ale začněte měnit u sebe.

Pojďme si koupit méně oblečení a lepších věcí, abychom se postarali nejen o sebe, naši rodinu a přátele, ale také o lidi, kteří vyrábějí naše oblečení a svět, ve kterém žijeme.

5 Vypracování práce

5.1 Výběr materiálů

Jak jsem už na začátku poznamenala, výběr materiálů vycházel také z konceptu práce.

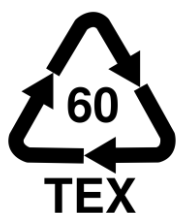
Kolekce je vlastně jaká si alegorie, několik malých příběhů o tom, jak se může rozvíjet náš svět: světlá a měkká bavlna jako současnost, tmavší a tvrdší denim jako budoucnost.

5.1.1 Bavlna

Bavlna je tenké, krátké, měkké a načechrané vlákno. Vlákno je několikrát zkroucené kolem své osy. U bavlny se vyznačuje poměrně vysoká pevnost a chemická odolnost vůči světlu a vodě. Tepelná odolnost 130-140°C, průměrná hygroskopičnost 18-20%, malý podíl elastické deformace v důsledku toho je větší mačkavost. Odolnost bavlny vůči oděru je nízká.

Výhody: měkkost, dobrá absorpční schopnost, snadné vybarvení, vhodný pro recyklaci.

Nevýhody: mačkavost, sráživost, žloutne na slunci.



Obr.2 [2]

Kódový symbol označující, že bavlnu lze recyklovat.

Bavlna nabízí vynikající výkon při praní, odstraňování nečistot a je zcela odolná vůči vysokým teplotám. Tyto vlastnosti a ten fakt, že bavlna nemění tvar z ní činí jeden z nejvhodnějších materiálů pro oděv. [24]

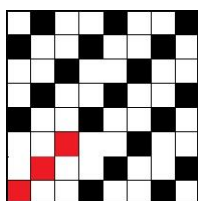
5.1.2 Denim

Absolutně všechny druhy džínoviny obsahují bavlnu – přírodní vlákna, která jsou získána z rostliny patřící k rodu *Gossypium* (bavlník). Když rostlina dozraje, otevírá krabici se semeny, kde jsou měkká, načechraná vlákna. V továrně jsou vlákna vyčištěna ze semen a seřazená podle délky.[27]

Pro výrobu denimu se používá příze s dlouhými, stejnoměrnými vlákny. Připravená příze se vyrábí metodou kroucení - používají se jak pro osnovy, tak pro útky.

K výrobě pevné denim-tkaniny se používá keprová vazba – tkanina má výrazný diagonální žebrovaný vzor. „Keprová vazba se vyznačuje charakteristickým řádkováním šikmých vazných

bodů, které tvoří řádky. Šikmé řádkování vzniká tak, že každý následující útek postoupí vazný bod o jedno místo doprava nebo doleva. Díky tomu rozeznáváme kepr pravý a levý.”[25]



Obr. 3[3]

Strida vazby a rozkreslení po stride.

Často se materiál nebarví celý, ale pouze podélné, osnovní nitě. Utkové nitě (vodorovné, příčné) se nechávají neupravené.

Klasická modrá džínovina se barví modrou barvou indigo.

Ke klasickému denimu z bavlny se často přidávají jiné materiály v malém množství pro vylepšení vlastností: lycra, viskóza, elastan a další syntetické složky.

5.1.3 Polikotton

Přírodní bavlna a umělý polyester mají mnoho výhod, ale jejich nevýhody jsou velmi patrné při použití těchto materiálů v čisté formě. Odborníci z lehkého a chemického průmyslu řešili toto téma spojením bavlny a polyesteru. Výsledkem je nová tkanina - polikotton.

Výroba polikottonu téměř eliminovala nevýhody spojené s vlákny v čisté formě. Bavlna má ve své čisté podobě následující nevýhody: silné záhyby, ztráta barvy, smrštění, ztráta formy i po krátké době provozu. Polyester má takové negativní vlastnosti: špatná vodivost vzduchu, tuhost, elektrifikace, špatná barevnost.

Pokud v polikottonu silně dominuje polyester, projevuje se jeho negativní vlastnosti. Pokud je více přírodní suroviny, pak je látka jako bavlna. Nejlepší je, pokud jsou podíly vláken přibližně stejné. Optimální poměr pro tkaniny je: 50% polyester a 50% bavlna nebo 35% polyester a 65% bavlna. [26]

5.2 Realizace a popis jednotlivých modelů

Model č.1

První model je tvořen dvěma kusy oblečení. Prvním kusem jsou jednoduché šaty bez rukávů s délkou nad kolena. Přední díl je jednobarevný, obsahuje 9 jednotlivých kusů, tvořící abstraktní asymetrický vzor. Zadní díl je z 6 jednotlivých barevných kusů tvořící vzor symetricky. Všechny díly jsou spojeny hřbetovým švem a začištěny overlokem. Průramky a průkrčník jsou řešeny podsadkami. Podsadky jsou vystuženy vlizelínou. Dolní kraj je zpracován obrubovacím švem.

Celkový model obsahuje 20 jednotlivých kusů včetně podsadek a 4 druhy tkanin. Zapínání je vzadu uprostřed vyřešeno pomocí knoflíků zanechaných od původních výrobků.

Vzorky použitých materiálů:



65% Bavlina,
35% Poyester

65% Bavlina,
35% Poyester

100% Bavlina

95% Bavlina,
5% Elastan

Druhým kusem je džínová bunda. Skládá se z 32 částí včetně podsadek, použitých na límec. Je vypracovaná pomocí hřbetových švů, vnitřní strana je začištěna overlokem. Švy, koukající na vnější stranu, tvoří trásně. Dolní kraj není začištěný, je zanechána různá délka jednotlivých částí.

Vzorky použitých materiálů:



100% Bavlina

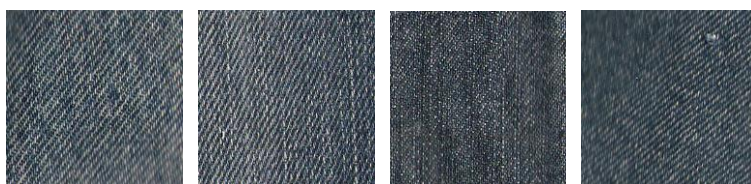
100% Bavlina

95% Bavlina
5% Elastan

100% Bavlina

98% Bavlina
2% Elastan

98% Bavlina
2% Elastan



100% Bavlina

95% Bavlina
5% Elastan

95% Bavlina
5% Elastan

100% Bavlina

Návrh



Obr. 4

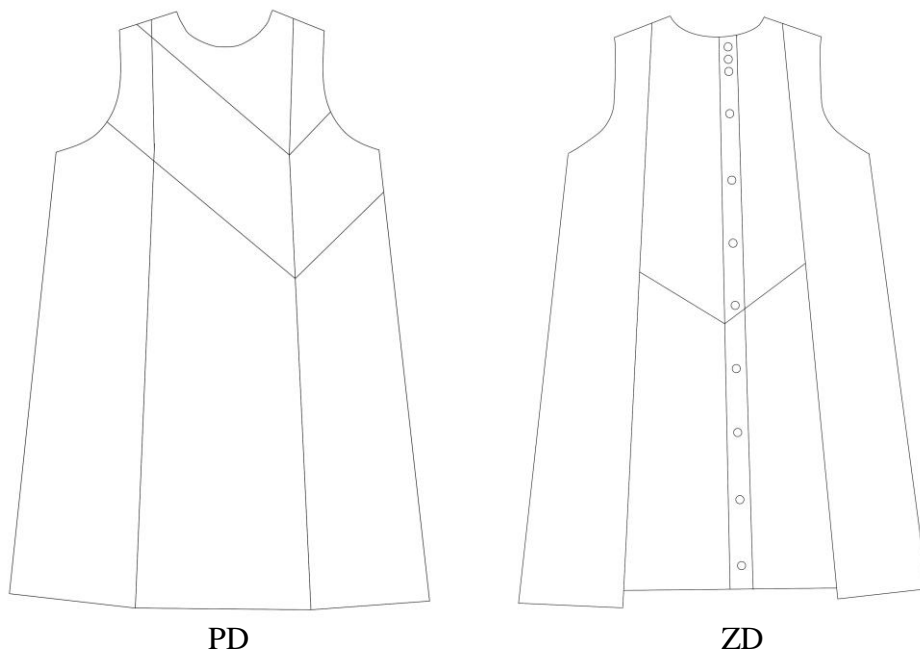
Model č.1



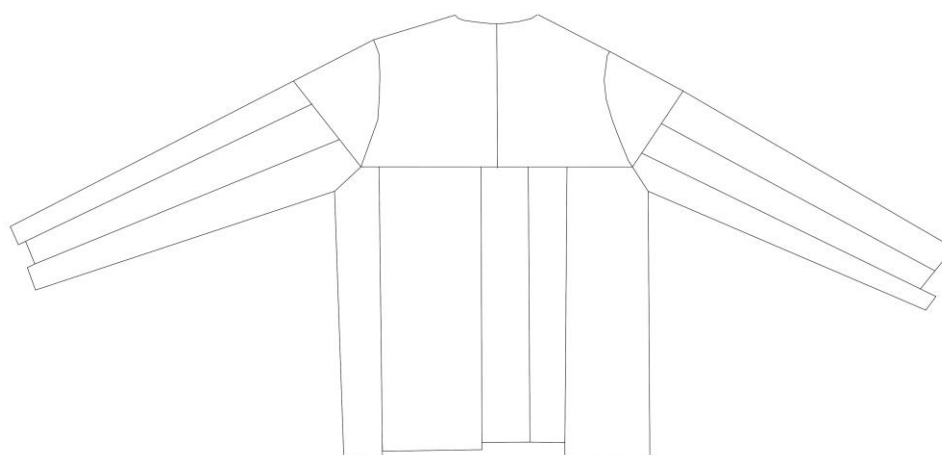
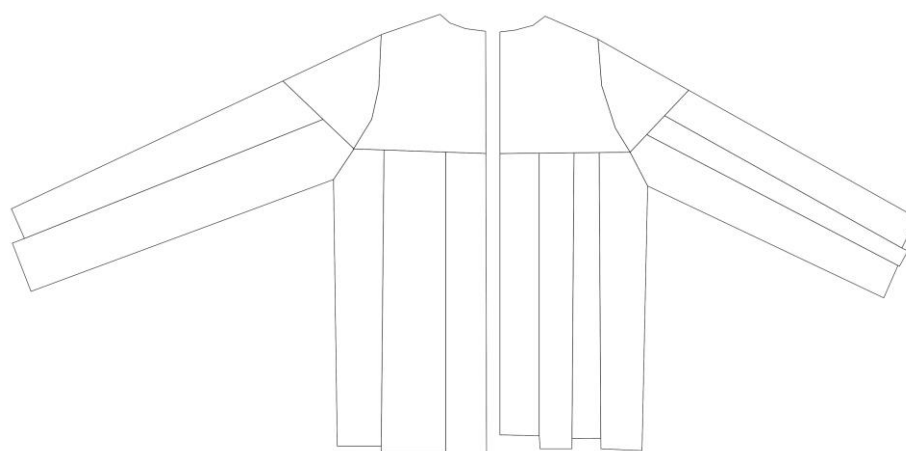
Obr. 5

Model č.1

Technický nákres:



Obr. 6
Model č.1



Obr. 7
Model č.1

Model č. 2

Druhým modelem jsou šaty bez rukávů, tvarově podobné modelu č.1. Přední díl je z 10 částí, tvořících symetrický vzor, spojených dohromady hřetovým švem. Švy, koukající ven, tvoří třásně. Zadní díl je z 9 jednobarevných bílých částí, které vytvářejí asymetrický vzor. Spojování je také řešeno hřetovým švem. Vnitřní část je začištěna overlokem. Průpramky a průkrčník zpracovaný pomocí podsadek. Podsadky jsou vystuženy vlizelínou. Dolní kraj je ponechán bez zpracování. Zapínání je zezadu na 1/3 zadního dílu řešeno pomocí knoflíků původních výrobků. Celkový počet jednotlivých částí, tvořících model, včetně podadek, je 24.

Vzorky použitých materiálů:



65% Bavlna,
35% Polyester



65% Bavlna,
35% Polyester



100% Bavlna



65% Bavlna,
35% Polyester



100% Bavlna



98% Bavlna
2% Elastan



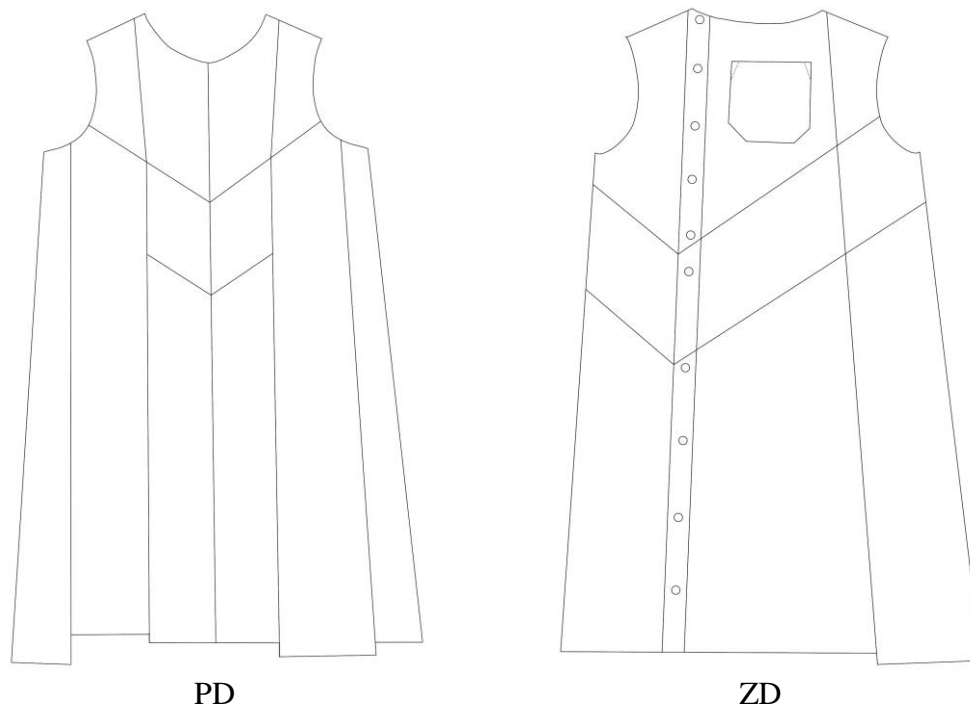
98% Bavlna
2% Elasta

Návrh



Obr. 8
Model č.2

Technický náčrt:

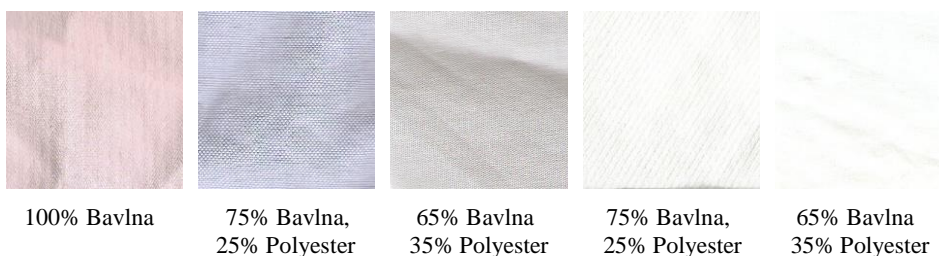


Obr. 9
Model č.2

Model č. 3

Modelem číslo tři je dlouhá košile bez rukávů a denimové kalhoty. Košile je ušitá pomocí hřbetových švů, vevnitř je začištěna overlokem. Vepředu je jeden šev prošit směrem ven, a tím tvoří neopracované třásně. Dolní kraj a rozparky z obou boků jsou opracovány pomocí obrubovacího švu. Průramky a průkrčník jsou zpracovány pomocí podsadek. Podsadky jsou vystuženy vlizelínou. Zapínání je zezadu uprostřed zadního dílu řešeno pomocí knoflíků původních výrobků. Celkový počet jednotlivých částí tvořící model včetně podsadek je 29.

Vzorky použitých materiálů:



Druhým kusem jsou denimové kalhoty. Model tvoří 10 jednotlivých částí, je symetrická.

Spojování je provedeno pomocí hřbetových švů, na předním dílu jsou švy směrem ven a jsou z něj třásně, na zadním - směrem vevnitř a jsou začištěny overlokem. Horní kraj je začištěný obrubovacím švem směrem ven. Dolní kraj je bez opracování, jednotlivé části jsou srovnány na stejnou délku. Zapínání je vepředu řešeno pomocí zipu.

Vzorky použitých materiálů:



98% Bavlna
2% Elastan



100% Bavlna



98% Bavlna
2% Elastan



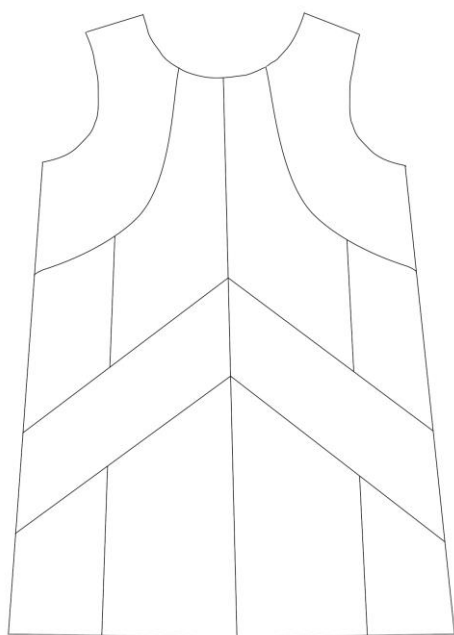
95% Bavlna
2% Elastan

Návrh

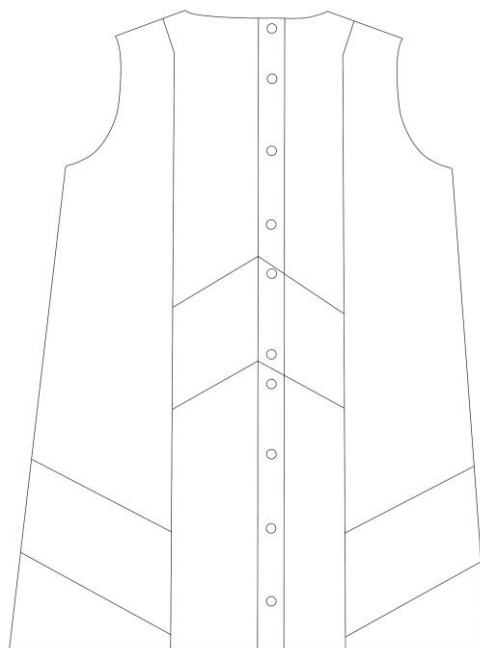


Obr. 10
Model č.3

Technický nákres:

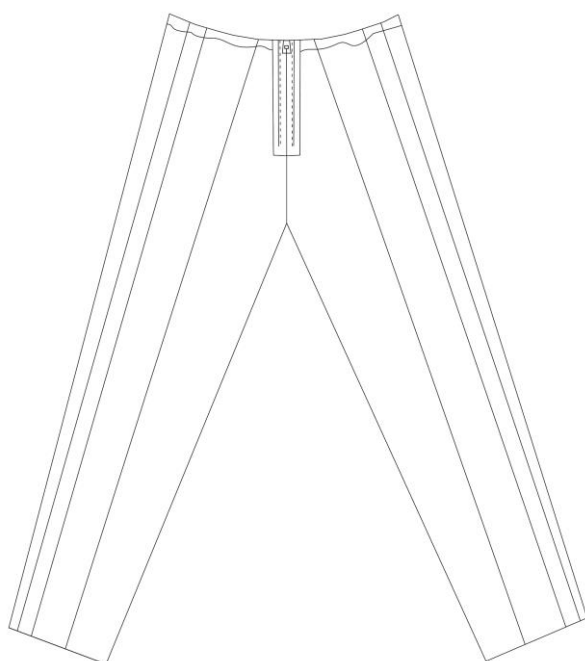


PD

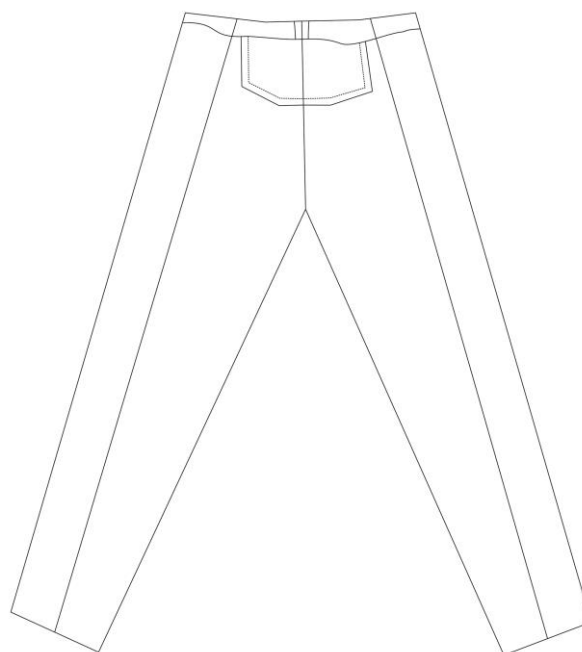


ZD

Obr. 11
Model č.3



PD



ZD

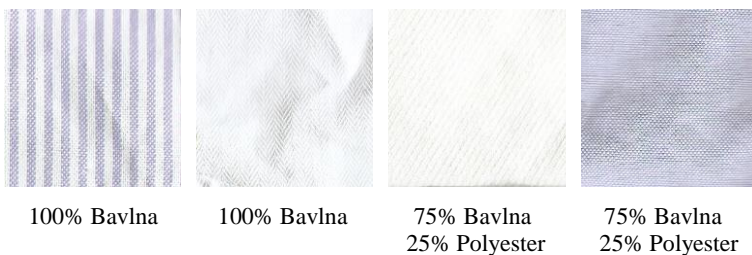
Obr. 12
Model č.3

Model č.4

Tento model obsahuje dva kusy oblečení: krátkou košili bez rukávů a denimové šortky.

Košile je realizována z 19 jednotlivých dílů včetně podsádek. Spojování dílů je řešeno hřbetovým švem. Vnitřní švy jsou začištěny overlokem. Jeden šev je uprostřed předního dílu a je směrem ven, tvoří neopracované trásně. Průramky a průkrčník je zpracován pomocí podsádek. Podsádky jsou vystuženy vlizelínou. Zapínání je zezadu, uprostřed zadního dílu řešeno pomocí knoflíků původních výrobků. Dolní kraj je bez začištění.

Vzorky použitých materiálů:



Dalším model jsou denimové šortky. Tento model tvoří 10 jednotlivých částí, je symetrická.

Spojování je provedeno pomocí hřbetových švů. Švy, které jsou směrem ven - tvoří trásně, kterých jsou směrem uvnitř – jsou začištěny overlokem. Horní kraj je začištěný obrubovacím švem směrem ven. Dolní kraj je bez opracování, jednotlivé části jsou srovnány na stejnou délku. Zapínání je vepředu řešeno pomocí zipu.

Vzorky použitých materiálů:

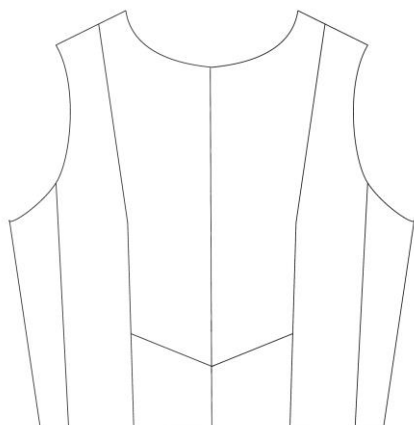


Návrh



Obr. 13
Model č. 4

Technický nákres:

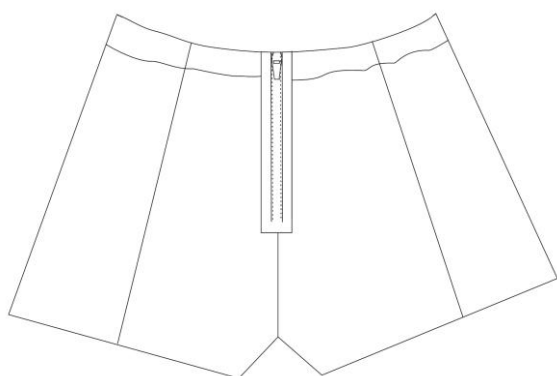


PD

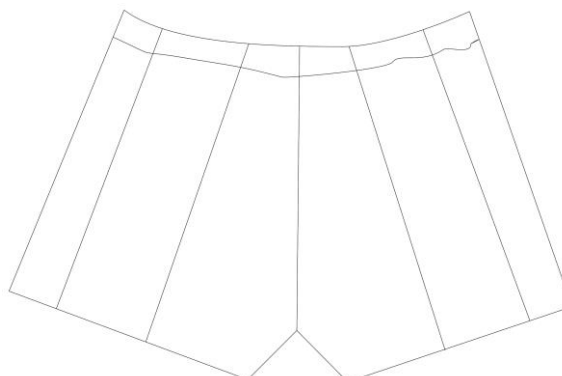


ZD

Obr. 14
Model č. 4



PD



ZD

Obr. 15
Model č. 4

Model č.5

Patým modelem jsou denimové asymetrické kalhoty a asymetrická košile bez rukávů.

Košile je vypracována z 16 jednotlivých částí včetně podsadky. Je ušitá pomocí hřbetových švů, vevnitř je začištěna overlokem. Dolní kraj je začištěn obrubovacím švem. Průkrčník je řešen podsadkou, vystuženou vlizelínou. Průramky jsou opracované pomocí šikmých proužků. Zapínání je zezadu na $\frac{1}{3}$ zadního dílu řešeno pomocí knoflíků původních výrobců.

Vzorky použitých materiálů:



65% Bavlna
35% Polyester

100% Bavlna

65% Bavlna
35% Polyester

Denimové kalhoty jsou asymetrické a tvoří je 14 jednotlivých částí. Švy, které jsou směrem ven - tvoří trásně, které jsou směrem dovnitř – jsou začištěny overlokem. Horní kraj je začištěný obrubovacím švem směrem ven. Dolní kraj je bez opracování, jednotlivé části jsou různě dlouhé. Zapínání je zezadu řešeno pomocí zipu.

Vzorky použitých materiálů:



98% Bavlna
2% Elastan

100% Bavlna

70% Bavlna
21% Polyester
8% Viskoza
1% Elastan

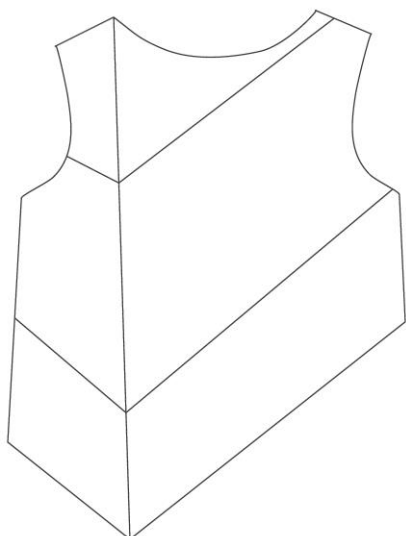
95% Bavlna
2% Elastan

Návrh

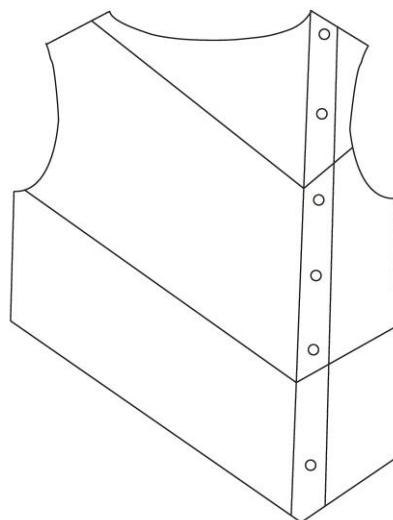


Obr. 16
Model č.5

Technický nákres:

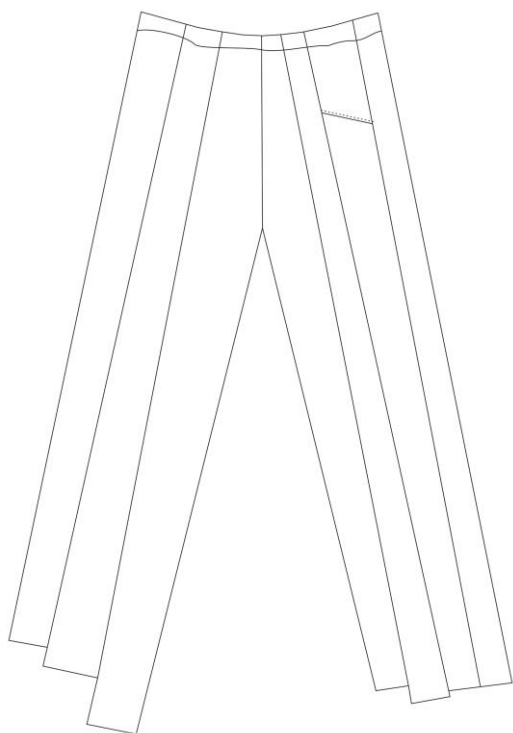


PD

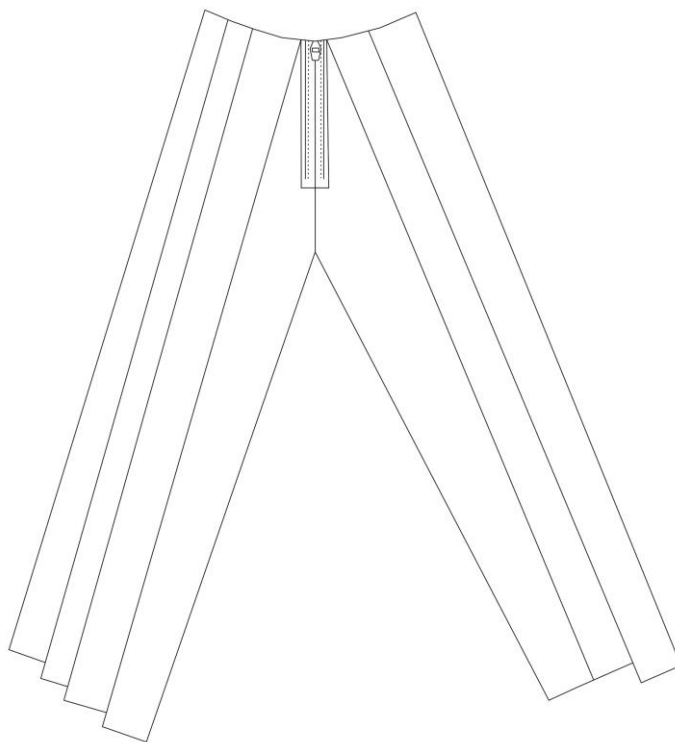


ZD

Obr. 17
Model č.5



PD



ZD

Obr. 18
Model č.5

5.3 FOTODOKUMENTACE









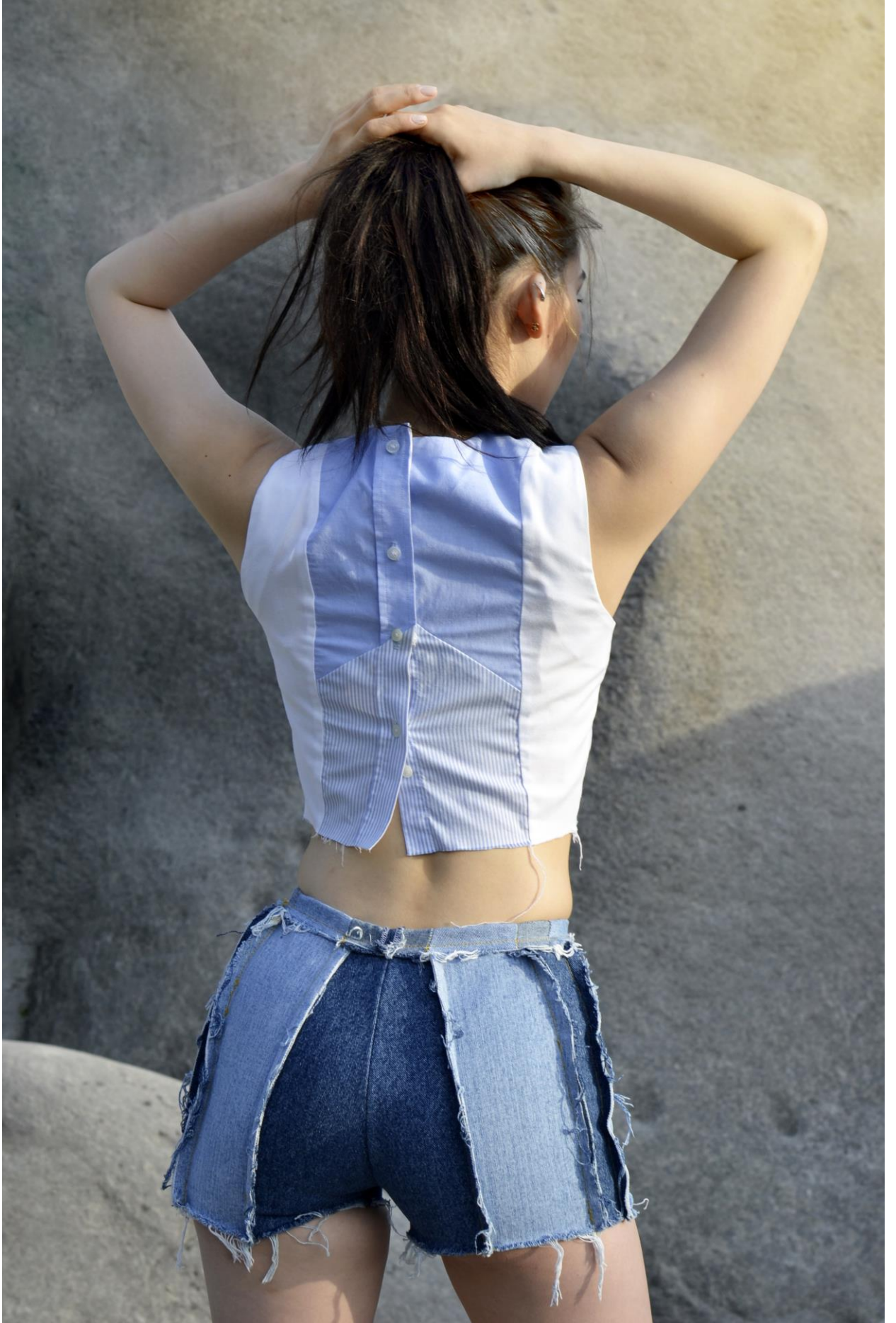




















6 Závěr

Nápad, že mohu recyklovat staré oblečení a přetvářet ho v něco nového, se objevil dříve, než jsem začala tvořit nějaké prvotní návrhy. Neměla jsem ponětí, co to bude. Jen jsem kreslila to, co mne napadlo. Poté co jsem se podívala na své návrhy, tak mi připadaly podobné kostýmům ze známých antiutopických filmů. Začala jsem se dívat na filmy-antiutopie. Poté se mi pomocí filmů a i knih, které jsem měla přečtené zrodila myšlenka: budoucnost není jistá, a to, co máme teď, nemusí být dostupné později. Až jsem uvědomila veškerou problematiku zněčišťování jsem se rozhodla, že má kolekce bude založena na recyklaci. To sebou však přinášelo několik potřeb, například sehnat vhodný materiál a vymyslet to tak, aby se z toho daly ušít nové věci. Několikrát jsem měnila své návrhy, jelikož mi ze starého oblečení nestačila šířka, délka a celkové množství materiálu. Nakonec jsem se přestala držet jakéhokoliv plánu a vyřešení problémů jsem řešila „po cestě“. Věci se měnily, objevovaly se nové nápady, a nic jsem nechtěla vynechat. Z práce se stalo dobrodružství, nové zážitky, poznatky, těžkosti a způsoby, jak je překonat.

Na závěr bych chtěla poznamenat, že mě tato práce naučila spoustu nových věcí.

Když jsem ze začátku přemýšlela, jak by to mělo vypadat a jaký by měl být celkový koncept, nenapadlo mě, že by výsledek mohl být takový, jaký je. Upřímně mohu říci, že s výsledkem a celkově s kolekcí jsem sokožená. Překonala jsem veškerá má očekávání.

7 Použité zdroje

- [1] MITCHELL, David. Atlas mraků. Praha: BB/art, 2006. ISBN 80-7341-940-8.
- [2] "Антиутопия." Википедия, свободная энциклопедия. [online]. 19.01.2017 [cit. 2017-01-19]. Dostupné z <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BD%D1%82%D0%B8%D1%83%D1%82%D0%BE%D0%BF%D0%B8%D1%8F>
- [3] Экология и рациональное природопользование как одна из глобальных проблем человечества: studbooks.net [online]. 12.12.2016 [cit. 2016-12-12]. Dostupné z http://studbooks.net/871691/ekologiya/ekologicheskaya_problema_globalnaya_problema_sovremennosti#45
- [4] Коробкин, В. И., Передельский Л. В.,: Экология в вопросах и ответах: учебное пособие для студентов вузов, Феникс, 2006, ISBN 5-222-09251-8
- [5] Арустамов Э.А., Левакова И.В., Баркалова Н.В.,: Экологические основы природопользования, Дашков и К, 2007, ISBN 978-5-91131-552-8
- [6] Глобальные экологические проблемы: grandars.ru [online]. 12.12.2016 [cit. 2016-12-12]. Dostupné z <http://www.grandars.ru/shkola/geografiya/globalnye-ekologicheskie-problemy.html>
- [7] Экологические прогнозы: b-energy.ru [online]. 12.12.2016 [cit. 2016-12-12]. Dostupné z <http://b-energy.ru/biblioteka/ekologiya-konspekt-lekcii/261-ekologicheskii-prognoz-ili-hto-nas-jdet-v-buduschem.html>
- [8] Экологические прогнозы развития: studme.org [online]. 12.12.2016 [cit. 2016-12-12]. Dostupné z http://studme.org/1212012418770/ekologiya/ekologicheskie_prognozy_razvitiya
- [9] Экологические проблемы, глобальные и современные проблемы человечества. [online]. Copyright © ecologyproblems.ru 2016 [cit. 2016-12-12]. Dostupné z: <http://ecologyproblems.ru/>
- [10] Предсказана скорая глобальная катастрофа: Наука: Наука и техника: Lenta.ru. Lenta.ru - Новости России и мира сегодня [online]. Copyright © 1999 [cit. 19.01.2017]. Dostupné z: <https://lenta.ru/news/2018/02/13/catastrophic/>
- [11] Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Recyklace [online]. 19.01.2017 [cit. 2017-01-19]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Recyklace>
- [12] Экологические знаки на упаковке | Никитинская библиотека. Никитинская библиотека [online]. Copyright © 2011 [cit. 19.01.2017]. Dostupné z: <http://eco.vrnlib.ru/etopolezno/ekologicheskie-znaki-na-upakovke/>
- [13] Вторичная переработка - зачем она нужна? | Экологические проблемы и их решения. Экологические проблемы и их решения | Экология Самары и Самарской области [online].

- Copyright © 2010 [cit. 19.01.2017]. Dostupné z: <http://eco63.ru/vtorichnaya-pererabotka-zachem-ona-nuzhna>
- [14] Wikipedie: Otevřená encyklopedie: Recyklace textilií [online]. 19.01.2017 [cit. 2017-01-19]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Recyklace_textili%C3%AD#cite_note-Not-7
- [15] Nature time | Сайт экологической грамотности [online]. [cit. 19.01.2017]. Dostupné z: <http://nature-time.ru/2014/01/pererabotka-tkaney-i-odezhdy>
- [16] Что нужно знать о переработке текстиля?: rodovid.me [online]. [cit. 19.01.2017]. Dostupné z: https://rodovid.me/razdelnyi_sbor_musora/chto-nuzhno-znat-o-pererabotke-tekstilya.html
- [17] Переработка текстильных отходов. Пункты приема вторсырья в России | Сделаем мир чище! [online]. Copyright © [cit. 19.01.2017]. Dostupné z: <http://punkti-priema.ru/articles/pererabotka-tekstilnih-othodov>
- [18] What Is Upcycling? | Hipcycle. Upcycled Products, recycled products, upcycling, green, eco-friendly | Hipcycle [online]. Copyright © Hipcycle. All rights reserved. [cit. 25.04.2018]. Dostupné z: <https://hipcycle.com/what-is-upcycling>
- [19] «Зелёная» мода: как в Берлине продвигают экологичный подход к потреблению, не отказываясь от шоппинга | grodno.greenbelarus.info. Гродзенскі зялёны партал | grodno.greenbelarus.info [online]. Copyright © 2007 [cit. 26.04.2018]. Dostupné z: <http://grodno.greenbelarus.info/articles/31-01-2017/zelyonaya-moda-kak-v-berline-prodvigayut-ekologichnyu-podhod-k-potrebleniyu-ne>
- [20] Эпидемия самоубийств среди индийских фермеров: как на это реагирует правительство: www.2000.ua [online]. [cit. 26.04.2018]. Dostupné z: <https://www.2000.ua/v-nomere/derzhava/ekspertiza/jepidemija-samoubijstv-sredi-indijskih-fermerovkak-na-jeto-reagiruet-pravitelstvob.htm>
- [21] Планета против Monsanto | Технологии | Forbes.ru. Forbes.ru | Бизнес, миллиардеры, новости, финансы, инвестиции, компании [online]. Copyright © 2016 Forbes Media LLC. All Rights reserved. [cit. 27.04.2018]. Dostupné z: <http://www.forbes.ru/tehno/tehnologii/39056-planeta-protiv-monsanto>
- [22] Почему в Индии сотни тысяч фермеров кончают жизнь самоубийством? . Aggeek.net [online]. Copyright © 2018 AgriGeek. [cit. 27.04.2018]. Dostupné z: <http://aggeek.net/ru/agglife/id/pochemu-v-indii-sotni-tysjach-fermerov-konchajut-zhizn-samoubijstvom-372/>
- [23] ГМО-катастрофа в США как урок для всего мира: zarodinu.org.ua [online]. [cit. 27.04.2018]. Dostupné z: <http://zarodinu.org.ua/page/411>
- [24] Хлопок (Cotton) - это. import [online]. Copyright © 2017 [cit. 27.04.2018]. Dostupné z: http://economic-definition.com/Other_extractive_materials/Hlopok_Cotton_eto.html

[25] Vazby látek - Terry móda - Prodej látek online. Terry móda - Prodej látek online [online]. Copyright © Terry moda, All rights reserved [cit. 28.04.2018]. Dostupné z: <https://terrymoda.cz/blog/?id=112>

[26] Хлопок плюс полиэстер: что это за ткань (поликоттон). Ткани - Состав, свойства, применение и уход за тканями [online]. Copyright © 2014 [cit. 28.04.2018]. Dostupné z: <http://tkaninfo.ru/tkani/polikotton-idealnyj-soyuz-xlopka-i-poliestera.html>

[27] Bavlna – Wikipedie. [online]. 30.04.2018 [cit. 2018-04-30]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Bavlna>

Zdroje obrázků

[1] [online]. [cit. 2017-01-19]. Dostupné z: <http://eco.vrnlib.ru/wp-content/uploads/2012/09/e39c363980.jpg>

[2] [online]. [cit. 2017-04-28]. Dostupné z: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/f0/Recycling-Code-60.svg/2000px-Recycling-Code-60.svg.png>

[2] [online]. [cit. 2017-04-28]. Dostupné z: https://terrymoda.cz/admin/filemanager/pool/keprova_vazba.jpg